

VAN YIKIK VE SOĞUK

23 Ekim 2011!

Van'da bir uğultu yükseldi.
Depremi sesi!
Yıkılan yalnızca evler miydi?
Hayatlar, umutlar, hayaller,
Yıkılan bir şehirdi,
Yıkılan yaşanmışlıklardı,
Geçmişti,
Anılardı...

Koca bir şehirden ne kaldı geriye? Göç edenlerin anıları, kayıpları ve acıları var şimdi. Gidemeyenlerin ise hayata tutunma savaşı. Hem kayıplarının acısı, hem de kayıp olma endişesi...

Doğal felaket demek yeter mi? Felaketin şiddetini yükselten bunca sebep varken, buna vicdanımız el verir mi? Van'da insanımız güvenini de kaybetti. Sorgulamalıyız hepimiz yaptıklarımızı. Varlığımızdan daha önemli ne olabilir ki? Peki var olmak için verdiğimiz hayat mücadelesinde, başkalarının varlığına kastetme hakkını nereden bulabiliyoruz? Eğer tek bir canın gidişine bile sebep bizsek eğer, hak ediyor muyuz sahip olduklarımızı? Doğal felaketin götürdüklerine destek olarak, giden canlara bir tane de siz eklediniz. Onlara yuva diye yaptığınız mezarlara gömdünüz. Bir mesleği icra etme sorumluluğunu alıyorsanız eğer, yerine getirme mecburiyetine de sahipsizsiniz. Sadece para kazanmak için mi meslek ediniz? Sorumluluğu yok mudur? Bilinçsizlikle sebep olduğunuz bu tablo acıtmalı canınızı. Bir kere daha değil, aklınızdan hiç çıkmadan sorgulamalısınız iş diye yaptığınız her ayrıntıyı.

25 Ekim 2011! Van! Depremi üzerinden geçen koskoca iki gün.. Ama ilk günkü kadar yıkık, ilk günkü

kadar sahipsiz bir Van! Yalnızca onlara inşa edilen mezarlar aldı canlarını sanırken, sahipsizlik tablosu vardı ortada. Hava çok soğuktu. Bakışlar soğuk. Yüreklere de soğuktu Van'da. Para hırsı mezar yapmıştı, iktidar hırsı da toprak atmıştı üstlerine. Neden soğuk olmasın ki yürekleri? Haberleri yoktu yardım haberlerinden. Olamazdı tabi. Yardım gelmezse nerden bileceklerdi! Gelecek günlerin onlar için ne kadar güvenli olacağını duymaya ihtiyaçları varken, insan olmayı bir kenara bırakmıştı iktidar. Üvey evlat muamelesi görmeye başlamıştı ülkenin doğusu. Bölünmez bütünlükten bahsedenlerin, ülkeyi "doğu-batı" diye ikiye ayırması zaten bölmesi manasına gelmez mi? Kürt diye yardım elini çekmesi zaten bölmesi manasına gelmez mi? Şehrin sahipsizlikle kargaşaya terk edilmesi, canını kurtaranın kendiyi baş başa bırakılması, gönderilen yardımlara el konulması, yetmezmiş gibi dağıtımın organizasyonsuzluğu zaten bölmesi manasına gelmez mi?

9 Kasım 2011! Yaşanan ikinci deprem ilkinin sadece 17 gün ardından. Yerine getirilmemiş sorumlulukların ispatıydı maalesef. Binalarda yapılmayan mevcut durum tespitleri, yeni acılar ekledi Van'ın geçmişine.

Van da ne mi var şimdi? Artık sevenlerine kavuşamayan eller var. Anlatılacak dertleri. Tüm bunlara sebep, geç kalınmışlık var. Ölüm var, kalım var. Her gece yeniden başlayan savaşları var. Acılarının sesi. Sesleriyle yükselen deli bir yağmur ve kar. Kanları var yerde.

Hüsnügül GÖK

